

POSTANOWIENIE

6 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 6 lutego 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa K. S. i J. S.
przeciwko Syndykowi masy upadłości Bank spółki akcyjnej
w W. w upadłości, O. spółce akcyjnej w W., E. spółce akcyjnej w W.
i C. w P.
o unieważnienie, zapłatę i ustalenie,
na skutek skargi kasacyjnej Syndyka masy upadłości Bank
spółki akcyjnej w W. w upadłości
od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie
z 30 marca 2021 r., V Ca 917/18,

**odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek powodów
o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części oraz wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Elementy te mają dla skargi charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być, inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym, naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15, nie publ.; z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15, nie publ.). Bezwzględny wymaganie jest, żeby zakres zaskarżenia i wnioski o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (postanowienia Sądu Najwyższego: z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13, nie publ. i z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16, nie publ.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, gdyż brak jest właściwego powiązania zakresu zaskarżenia a wnioskiem o uchylenie zaskarżonego wyroku. Skarżąca wskazała, że zaskarża wyrok w części tj. w zakresie pkt 2, natomiast wniosła o uchylenie wyroku w całości.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

W niniejszej sprawie nie było podstaw do przyznania kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnikowi powodów. Wniosek zgłoszony w tym przedmiocie w odpowiedzi na skargę, został połączony z wnioskiem o oddalenie skargi lub odmowę jej przyjęcia. Żadne z takich rozstrzygnięć w sprawie nie zapadło, a podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów związała ze wskazanymi przez siebie - innym - rozstrzygnięciem (zob.. postanowienia Sądu Najwyższego: z

11 stycznia 2002 r., sygn. akt III CKN 563/01, nie publ. i z 8 sierpnia 2012 r., sygn. akt II CSK 112/12, nie publ.).

[SOP]

[ał]